

med Hønsyn til det næste Punkt, nemlig om, hvorvidt der fra Firmaets Forretningsvirksomhed er undbragen nogen Green, som ellers hørte dertil; men det fremgaaer klart af Bestemmelsen, at ogsaa den kun angaaer, hvad der viser sig i Forhold til Trebiemand. Den Bestemmelse, der i Landstinget er sat ind i Nr. 2 i Lovkastets § 2, og hvorom jeg der har udtalt, at jeg ikke havde Noget at erindre, nemlig at de ansvarlige Deeltagere skulde opgives tilligemed dem, der ere berettigede til at underskrive Firmaets Navn, er ogsaa i sin Orden, da Trebiemand bør vide, hvem de ansvarlige Deeltagere ere, og er netop fremkaldt for fra Anmeldelsen at udelukke dem, der for Trebiemand ikke komme til at have den Betydning, de Deeltagere nemlig, som kun have gjort Indskud i Firmaet, uden at der kan blive Spørgsmaal om deres Stilling til Trebiemand, saaledes som med Hønsyn til de egentlige active Deeltagere i Firmaet. Det er klart, troer jeg, at denne Bestemmelse vil tjene til, at det kommer til at vise sig, hvorvidt der er gjort Indskrænkning i Forpligtelsen for alle Deeltagere eller for enkelte af dem i Forhold til Trebiemand. I § 2, der omtaler Firmaer i Almindelighed, vil der følgerig ikke kunne være Tale om Andet, end hvad der gjælder i Forholdet til Trebiemand. Det Samme finder Anvendelse paa et Forhold, der er ligeartet, men som er Gjenstand for en egen Paragraph, nemlig § 6, der omhandler alle anonyme Selskaber og Foreninger, der ville drive nogen borgerlig Næring. I denne Paragraph er der fastsat, at enten skulde de Vedkommende indlevere deres Vedtægter, eller idetmindste et Udtog af Samme, forsaavidt de nemlig angaae Forholdet til Trebiemand. Dette er i fuldkommen Overensstemmelse med Lovens And, idet Loven kun gaaer ud paa at ordne Forholdet mellem de Paagældende og Trebiemand, og man vil ogsaa, ved at gennemlæse den, finde, at Udtrykkene i de enkelte Paragrapher paa hvert Sted netop betegne, at det er Forholdet til Trebiemand, man har foresat sig at ordne, men ikke det indbyrdes Forhold mellem

Interessenterne, undtagen forsaavidt Trebiemand's Interesse kunde komme til at blive berørt derved, Noget, som § 14 klart viser, og som allerede er blevet fremhævet af en æret foregaaende Taler. Det er overladt til Vedkommende at gjøre deres Anmeldelse efter § 1 saa fylbig, som de ville; give de den i fuldkommen Overensstemmelse med, hvad Overenskomsten indeholder, saa er Indskrænkningen givet og Trebiemand kan altsaa ikke gaae videre; men det er for det Tilfælde, at Firmaets Deeltagere ikke gjøre dette, eller at en Meddelelse efter § 6 ikke har været udtømmende, at den Bestemmelse, der indeholdes i § 14, træder i Kraft, om at, naar Anmeldelsen ikke har indeholdt, hvad der er fornødent, da ere Interessenterne Een for Alle og Alle for Een forpligtede i Forholdet til Trebiemand, dog med den Indskrænkning, at naar Firmaet specielt har underrettet den Vedkommende om, at andre Bestemmelser ere tagne, saa har han ikke Noget at klage over. En æret Rigsdagsgmand (Siebe) har ved at berøre § 10 ytret, at man var ængstelig for, at Dvirghedspersonerne kunde falde paa at fordre fuldstændige Oplysninger om Anmeldelsernes Rigtighed. Allerede under en foregaaende Behandling i Thinget er det udtalt, at en saadan Fordring ikke kan stilles og det er jo ogsaa udhævet i Motiverne, at en af de farlige Følger af at vedtage det Endringsforslag, der i forrige Session blev stillet, vilde være den, at Dvirgheden kunde have Ret til at forlange at foretage en Conference med vedkommende originale Overenskomst, hvorimod den Forandring, som nu er foregaaet med Lovforslaget, medfører, at Dvirgheden ikke efter § 10 har en saadan Ret, men maa holde sig til, hvad Loven siger, nemlig at Dvirgheden skal paasee, at Anmeldelsen er affattet i Overensstemmelse med Lovens Bestemmelser, saaledes at den indeholder en Angivelse af de omhandlede Indskrænkninger, hvis man har villet angive dem; angiver man dem ikke, træder jo Bestemmelsen i § 14 i Kraft om solidarisk Ansvarlighed for alle de Interesserede.